FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 33, št. 06
JUNIJ 2013

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇨ **PAPEŽEVO PISMO**
- ⇨ **KRIŽ ZAHVALE**
- ⇨ **TEOLOGIJA TELESA**
- ⇨ **ŽPS**

PAPEŽ PISAL ŽUPNIJI DOLNJI LOGATEC

Naš župnik Janez in duhovni pomočnik Rafał sta brž po izvolitvi novega svetega očeta Frančiška poslala pismo v Vatikan in svetemu očetu iskreno čestitala za izvolitev in mu voščila obilo Božjega blagoslova. Začuda je prišel odgovor – in prišel je izjemno hitro. Sveti oče se prek svojega pooblaščenca iskreno zahvaljuje za čestitke in podeljuje svoj poseben apostolski blagoslov. Ta blagoslov seveda ne velja samo njima, temveč prek njiju celotnemu župnijskemu občestvu. Tako lahko župljani iz Dolnjega Logatca na poseben način doživljamo edinost z vso Cerkvijo. Kajti edinost ni in ne more biti sad človeških naporov, ampak je Božji dar, dar Svetega Duha. Naj nam ta čestitka ostane v srcu in nas spominja na to, da smo v Svetem Duhu, ki se je ob binkoštih s posebno močjo razlival na nas, vsi globoko povezani med sabo in naj nas spodbudi, da bi molili drug za drugega, zlasti tudi za naše pastirje.

Spodaj je prevod papeževega pisma iz italijanščine.

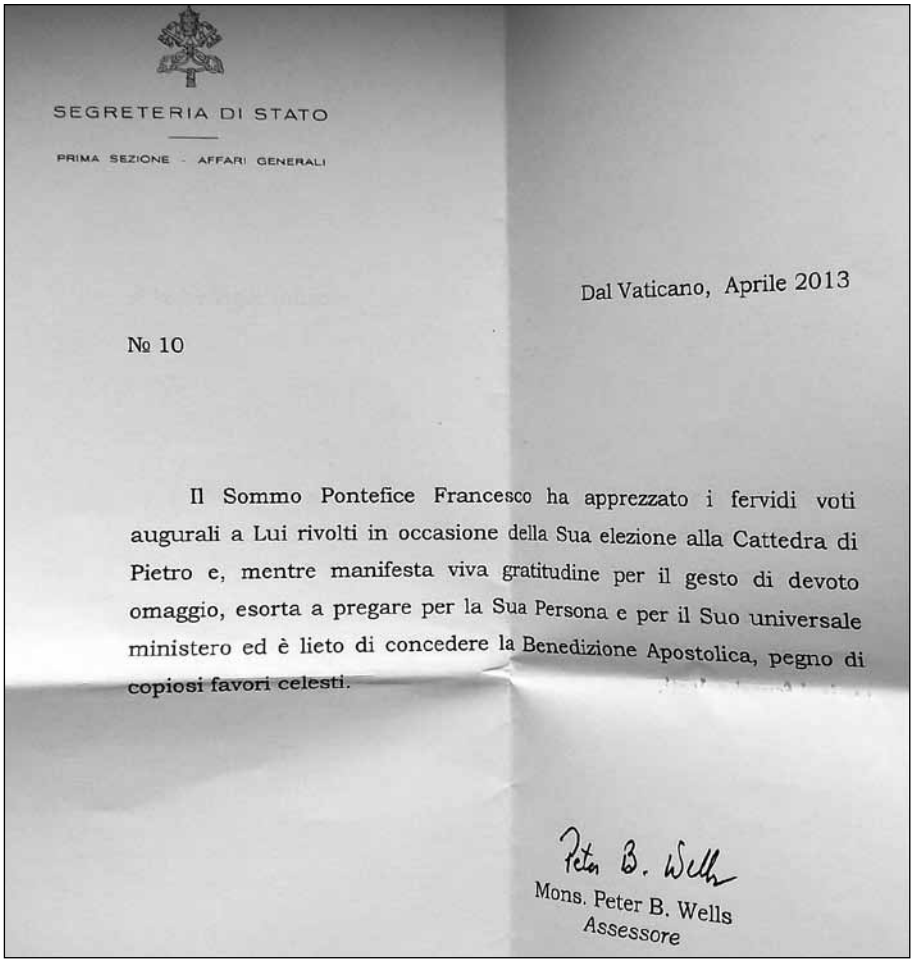

SEGRETERIA DI STATO

PRIMA SEZIONE - AFFARI GENERALI

Dal Vaticano, Aprile 2013

№ 10

Il Sommo Pontefice Francesco ha apprezzato i fervidi voti augurali a Lui rivolti in occasione della Sua elezione alla Cattedra di Pietro e, mentre manifesta viva gratitudine per il gesto di devoto omaggio, esorta a pregare per la Sua Persona e per il Suo universale ministero ed è lieto di concedere la Benedizione Apostolica, pegno di copiosi favori celesti.

Peter B. Wells

Mons. Peter B. Wells
Assessore

Državno tajništvo,
splošne zadeve

Iz Vatikana, april 2013

Št. 10

Sveti Oče Frančišek ceni iskrene čestitke, ki sta mu jih poslala ob njegovi izvolitvi na Petrov sedež. Iz srca je hvaležen za izkazano čast in spodbuja k molitvi Zanj in za njegovo vesoljno poslanstvo ter je vesel, da lahko podeli svoj apostolski blagoslov kot znamenje obilnih nebeških milosti.

Mons. Peter B. Wells,
pooblaščenec svetega očeta

Prevedel Rafał Kędzierski

KRIŽ ZAHVALE IN ODREŠENJA

Množica ljudi – starejših, mlajših, otrok, dojenčkov – je 4. maja 1945 krenila na bridko pot iz Logatca, da bi se umaknila pred maščevalno grožnjo »ovoboditeljev« tistim, ki so odklanjali »odrešujočo« idejo komunizma. Na pot upanja na rešitev so se na svojem vozu odpeljali tudi Krištanovi – mama Lojzka s tremi otroki, med temi triletni Lojze, leto in pol star France ter na materine prsi prižeti trimesečni dojenček Jože. Znenada se je bil Krištanov konj zaustavil prav ob koncu ravnine, predno zavije rovtarska cesta proti gozdu. Med tem ko se je žalostna procesija odmikala proti Golgoti, so se Krištanovi spričo konjske trme vrnili. Za očetom, ki se je pred »osvoboditelji« umaknil na Koroško, je izginila vsakršna sled. Končal je tako, kot silne množice brez pravice do groba.

Posebna nedeljska slovesnost je 5. maja letos na Krištanovem travniku ob poti proti Rovtam zbrala ljudi k blagoslovitvi spominskega križa, ki so ga bili postavili Krištanovi v zahvalo Bogu za srečno vrnitev in v spomin na pretresljive dogodke iz prvih majskih dni leta 1945.

Po blagoslovitvi križa, ki jo je opravil domači župnik Janez, je Krištanov France, sedaj duhovnik, prebral seznam kakih 40 ljudi, ki so tisti povojni dan bili krenili iz Logatca iz strahu pred maščevanjem. Spomine na tiste povojne čase je obujal s svojo pripovedjo duhovnik, prijatelj Krištanove družine še iz vojnih dni, Pavle Uršič.

Govornikova pripoved je segala med dogodke, ko so ga Angleži – 15-letnega fanta – s Koroškega vrnili v roke zmagoviti partizanski vojski: »Skupaj s Krištanovim atom Francem in stricem Slavkom sem se znašel na Teharjah v taborišču smrti. Kruti dogodki so me zaznamovali za vse življenje: poslednji žalostni Slavkov pogled, ko ga je po krutem zasliševanju iz vrste tik pred mano odvlekel stražar v ujetniško skupino za takojšnjo ustrelitev, tragični pogled onkraj žice na ata Franca, ki je z obvezano glavo pričeval, da so ga z drugimi do onemoglosti pretepali... Še se v meni vrstijo podobe mučenja sotrpinov, ki so jih na vse načine pretepali do zadnjega izdiha... Lačen in žejen ter objeden od stenic, čakajoč dobra dva meseca na smrt... Vse to je v moji duši izsililo en sam obupan vzklik: "Vendar, o Bog, zakaj si nas zapustil, saj smo se bili za tvoj Evangelij!" In vse je kazalo, da nas je Bog zares zapustil. – Še več let potem, ko sem bil pomiloščen in se s težavami vživljal v obupne povojne razmere, sem večkrat očital Bogu: "Le kje si bil takrat, ko smo bili v popolni temi brezupa?" In prišel je milostni trenutek, ko sem zaslišal Božji glas: "Bil sem vendar

Krištanov križ

nenehno navzoč med vami, bil sem z vami vred sramotno predan vašim sovražnikom, z vami trpel žejo, lakoto, zasramovanje, pretepanje, z vami umiral v grobiščih podzemskih jam, rovov, – z vami! Toda ne bojte se, jaz sem svet premagal. Vse boleče zgodbe človeštva, tudi slovenska zgodba se bo sklenila z zmagoslavnim vstajenjem..." Zato danes bolj kot naši slovenski mučenci potrebujejo našo molitev slovenski rablji, krvniki, ki še vedno žive med nami.«

O pomenu križa in odpuščanja pa je spregovoril Pavle Uršič še s svojevrstno alegorijo: »Ko je namreč nekdo vprašal vdovelo mater, kako da je mogla odpustiti morilcem svojega moža in očeta svojih otrok in kako je svoje sirote brez očetove opore lahko skoz mnogotere življenjske bridkosti pospremila do poštenega kruha, je mati brez besed dvignila pogled na križ, visečem na steni, v njeni skromni kamri. In solza odrešitve se je utrnila kot žlahtni biser in padla na njene raskave roke, sklenjene k molitvi.«

Resnično, križ je ključ, ki odpira vrata v odrešenje.

Marcel Štefančič

DA BI LJUBILI, KAKOR LJUBI BOG

V letošnjem pastoralnem letu smo se na srečanjih zakonske skupine pogovarjali o teologiji telesa. Skozi celo leto smo razmišljali ob knjigi Christopherja Westa *Teologija telesa za začetnike*, v kateri nas pisec na razumljiv, živahen in privlačen način popelje v zahtevno misel Janeza Pavla II. Skupaj z njim smo premišljevali o smislu našega obstoja, o naši spolnosti ter o tem, da smo poklicani, da bi ljubili, kakor ljubi Bog.

Teologijo telesa Janeza Pavla II. bi lahko povzeli v stavek: *da bi ljubili, kakor ljubi Bog*. Janez Pavel II. jo je vernikom posredoval na sredinih avdiencah (katehezah) v letih 1979 do 1984. Ker teologija telesa pojasnjuje, kako Bog razodeva svojo skrivnost po človeškem telesu, jo lahko upravičeno poimenujemo evangelij telesa.

V svetu, kjer vladata strah in greh, nosimo v sebi veliko izkrivljenih podob o smislu življenja, iskanju identitete, odnosu do svojih bližnjih, ran in bolečin iz preteklosti. Naša generacija se srečuje s spolnimi skušnjavami, kakršnih še ni poznala nobena doslej živeča (mediji, pornografija, zlorabe ...). Med nami, vernimi kristjani, vlada velika nevednost glede naše vere, prav nič drugače ni na področju spolnosti. Janez Pavel II. pravi, da je v današnjem svetu, v katerem vlada boj med »kulturo življenja« in »kulturo smrti«, treba razvijati močan kritičen čut, da bomo lahko razlikovali prave vrednote in prepoznavali pristne zahteve. Pomembno pri tem pa je, da poznamo resnico. V evangeliju beremo: »In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila« (Jn 8,32). Resnica je neka objektivna realnost, ki je ne moremo spremeniti ali se glede nje osebno odločati. Bog nas je ustvaril, da bi izbirali med dobrim in zlim in ne od(do)ločali, kaj je dobro in kaj zlo. Če se želimo kritično opredeliti do vrednot, za katere je vredno živeti, moramo resnico o naši svobodi razumeti in jo z vso odgovornostjo tudi udejanjati.

Kaj pa je resnica o našem življenju? Kristus nam jasno kaže smisel življenja, ko pravi: »Ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil« (Jn 15,12). Njegovo poslanstvo pri tem pa je, da vzpostavi red ljubezni v svetu, ki trpi zaradi greha. Tudi človek, ki je tako telesno kot duhovno bitje, ima pri tem pomembno vlogo. Mi smo ustvarjeni po Božji podobi kot moški in ženska in poklicani k rodovitnemu občestvu (1 Mz 1,27–28). Ker smo tako ustvarjeni, naše telo razodeva nekaj te Božje nevidne skrivnosti. Kaj to je? Evangelist Janez pravi, da je Bog ljubezen (1 Jn 4,8). Bog, ki je ljubezen, je večno občestvo oseb, Boga Očeta, Sina in Svetega Duha, ki se vzajemno dajejo drug drugemu v ljubezni in služenju. Tudi mi smo ustvarjeni kot moški in ženske, da bi bili deležni te izmenjave, da bi bili njegova podoba ljubezni tako, da smo odkritosrčen dar drug drugemu. S takim darom drug drugemu pa tvori-

mo občestvo moža, žene in Boga, ki je sredi med njima. Spolna ljubezen je zemeljska podoba sv. Trojice, njen namen pa je odsevati zedinjenost Boga s človeštvom. Najglobljі pomen človekove spolnosti je evharistija, ko se ženin Kristus daruje nevesti Cerkvi. Večni Božji načrt je v tem, da se z nami poroči. Ta načrt je Bog vtisnil v naše bitje, v moškega in žensko, da bi postala eno meso. Bog je ustvaril telo in spolnost, da bi razodel svojo večno skrivnost ljubezni. Zaradi izvirnega greha, zaradi naše slepote pa ne prepoznamo Božje skrivnosti v našem telesu. A imamo upanje – prišel je Kristus, da bi obnovil Božji izvirni načrt ljubezni v svetu.

Janez Pavel II pravi, da je občestvo moškega in ženske temelj človeške etike in kulture. Pravi celo, da kakršna je spolnost, takšna sta zakon in družina, takšna bo tudi naša civilizacija. Le spolna združitev, ki je usmerjena k ljubezni in življenju, gradi družine in kulture. Pravi torej, da je edino primerno izhodišče za graditev kulture življenja vrnitev k izvirnemu Božjemu načrtu za združitev moža in žene.

Ko v svoji teologiji telesa Janez Pavel II. odkriva pravi pomen spolnosti, izhaja iz človeške izkušnje in išče odgovor na dve vprašanji – prvo: Kaj pomeni biti človek? in drugo: Kako naj živim, da bom resnično srečen? Na prvo vprašanje, kaj pomeni biti človek oziroma kdo smo kot moški in ženske, podaja odgovore v poglavjih o našem izvoru, zgodovini in usodi.

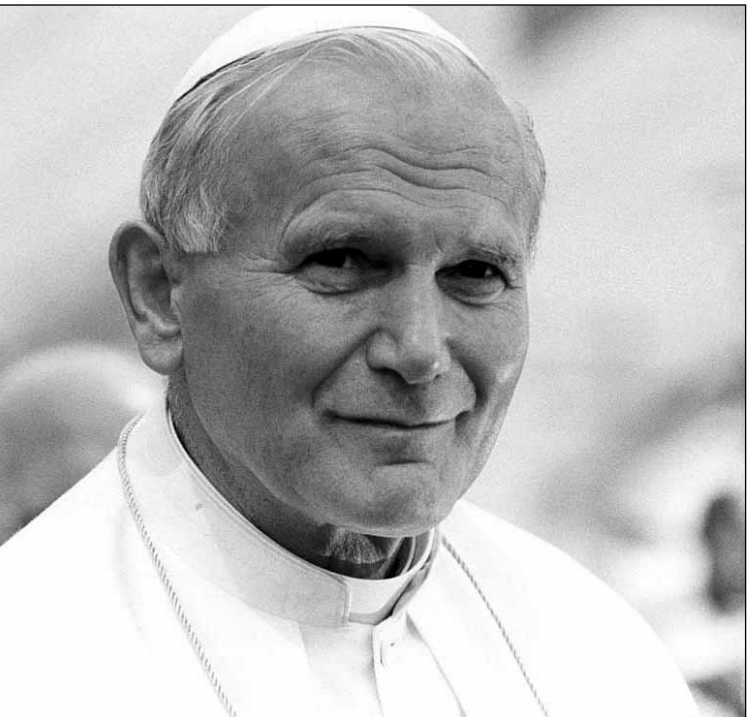

V poglavju z naslovom *Čas pred figovimi listi – izvirni Božji načrt za telo in spolnost* pisec knjige *Teologija telesa za začetnike* povzame papeževe misli o našem izvoru. Začne s stvarjenjem Adama. Ker je človek odnosno bitje, ustvarjen za odnose, je Adam čutil potrebo po razdajanju, po ljubezni. Zato je Bog ustvaril še Evo. Med njima je vladala izvirna edinost – veselila sta se drug drugega, bila sta eno v mislih, drug drugemu sta bila svoboden dar, bila sta popolnoma odprta drug do drugega, nič nista skrivala drug pred drugim, nista zlorabljala drug drugega, bila sta rešena sle poželenja. Ker sta bila popolnoma napolnjena z Božjo ljubeznijo in v celoti svobodna, sta bila sposobna poročne ljubezni – bila sta sposobna popolne podaritve samega sebe

drug drugemu, bila sta sposobna ljubiti, kakor ljubi Bog. V ljubezni po Božji podobi, kakršna je bila med Adamom in Evo na začetku, ni bilo sramu, le izkušnja veselja in miru.

Naša izkušnja spolnosti pa je izkrivljena, kar je posledica greha. O tem pisec knjige spregovori v poglavju z naslovom *Nastop figovih listov: učinki greha in odrešenje spolnosti,* ko povzame papeževe misli o naši zgodovini. Bog je Adamu in Evi postavil mejo: »Z vseh dreves v vrtu smeš jesti, le z drevesa spoznanja dobrega in hudega nikar ne jej! Kajti na dan, ko bi jedel z njega, boš gotovo umrl« (1 Mz 2,17). Prva človeka sta prestopila to mejo in sta duhovno umrla. Kot poklicanost za moč in ljubezen jima je bil dan Duh. Ko pa je ta v njima umrl, je umrla tudi njuna pripravljenost in zmožnost, da bi ljubila kot ljubi Bog. V odsotnosti Duha se je njuna spolna želja sprevrgla, postala je sebična. Tako se je tudi dopolnjevanje med moškim in žensko spremenilo v vir nesoglasij. Zaradi greha razlike med moškim in žensko pogosto doživljamo kot vir napetosti, sporov in ločevanja. Takšni izkrivljeni odnosi so, kljub temu da v našem srcu ostaja odmev izvirnega Božjega načrta, postali naša dediščina. A imamo upanje – Kristus je prišel, da bi obnovil Božji izvirni načrt ljubezni v svetu. To je vesela novica evangelija.

Janez Pavel II. pravi, da bomo vprašanje, kaj pomeni biti človek, razjasnili šele, ko pogledamo našo končno usodo, ko bo (če smo sprejeli Božji načrt) Bog naše telo obudil v slavo. To je pisec knjige povzel v poglavju z naslovom *Onkraj figovih listov: vstajenje telesa*. Po vstajenju bomo na nov, večen način odkrili poročni pomen telesa (sposobnost telesa, da izraža ljubezen, kakor ljubi Bog). Ta pomen bo izpolnjen v našem srečanju z živim Bogom, ko ga bomo gledali iz obličja v obličje, ko bomo ljubezen in občestvo živeli z vsemi svetimi. Janez Pavel II. pravi, da je naša največja poklicanost, ki nam jo razodeva Kristus, da postanemo del občestva svetnikov.

Na vprašanje, kako naj živim, da bom srečen, pa Janez Pavel II. v svoji Teologiji telesa odgovarja v treh sklopih. V prvih dveh govori o krščanski poklicanosti (neporočenost zaradi nebeškega kraljestva in krščanski zakon), v tretjem pa odgovarja na vprašanja spolne morale.

Krščansko razodetje pozna dva poklica: zakon in devištvo. Kot zakrament je poroka (zakonska združitev v eno telo) samo znamenje stvari, ki bodo šele prišle. Ustvarjeni smo namreč za poročno združitev z Bogom. Smisel zakona v tem življenju je, da nas usmerja v nebesa, kjer bomo vso večnost praznovali »Jagnjetovo svatbo« Kristusa in Cerkve. To je najgloblje hrepenenje človeškega srca. Zakon v tem življenju je le predokus tega prihodnjega nebeškega veselja.

Kristus pa nekatere svoje učence kliče, da sprejmejo samskost zaradi nebeškega kraljestva. Tisti, ki izberejo celibat, svoj »da« poročne obljube rečejo neposredno Bogu. Celibat je milost, je dar; tistim, ki so ga prejeli, pa je dana tudi milost, da ostanejo zvesti svojim obljubam, prav tako kot

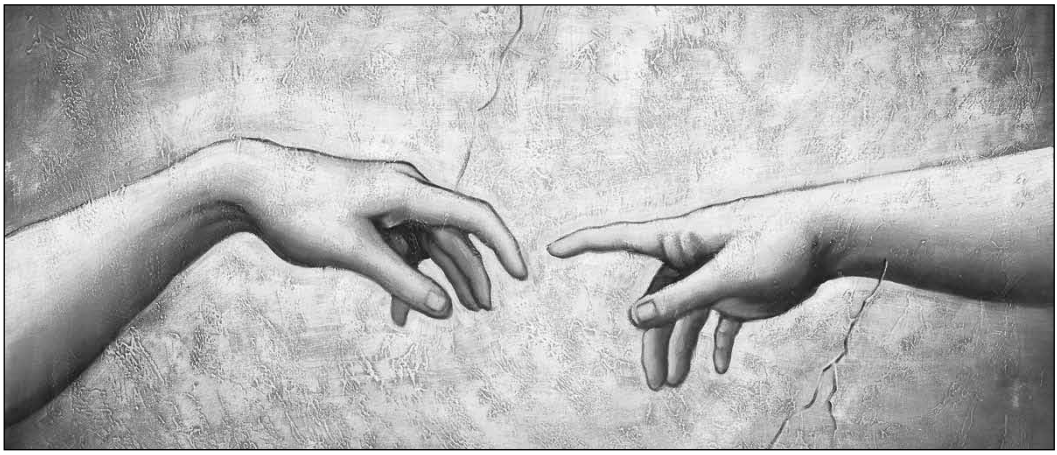

je zakoncem dana milost, da so zvesti svojim obljubam.

Obe poklicanosti, celibat in zakonska združitev, sta vsaka na svoj način izpolnitev klica k poročni ljubezni, ki se razodeva v našem telesu. V obeh poklicih človek lahko zavrne milost in prelomi obljube.

V zadnjem delu Teologije telesa (pisec knjige je poda v poglavju *Teologija telesa v spalnici*) Janez Pavel II. poda svež pogled na naravo spolne ljubezni in rodovitnosti. Pravi, da je merilo za spolnost in zakon izvirni Božji načrt ljubezni, preden se je zgodil greh: zakon je res zakon in spolnost res spolnost samo v takšni meri, kot sta mož in žena udeležena v svobodni, popolni, zvesti in rodovitni ljubezni.

S tem Janez Pavel II. teologijo telesa zaokroži, pisec knjige Christopher West pa doda v knjigi *Teologija telesa za začetnike* še poglavje o novi evangelizaciji. Pravi, da moramo svetu pomagati znova naravnati se k izvirnemu Božjemu načrtu. To pomeni, naj obrnemo svoja srca h Kristusu in njegovemu nauku, k evangeliju, ki je klic k občestvu! Po tem hrepeni vse naše bitje! Evangelij telesa (veselo novico ljubezni in občestva) lahko posredujemo naprej samo, če smo z njo sami prežeti. Janez Pavel II. pravi, da je prihodnost človeštva odvisna od zakona in družine, prihodnost zakona in družine pa od teologije telesa. To pomeni, da prenove Cerkve in sveta ne bo brez prenove zakona in družine, ki se bo zgodila samo, če se bomo vrnili k polni resnici Božjega načrta za telo in spolnost.

Kaj za to lahko storimo mi? Pisec knjige pravi, naj bo naše življenjsko poslanstvo to, da bomo teologijo telesa razumeli, živeli in delili z vsemi, ki jih poznamo. Konkretno to pomeni, naj se pogovarjamo o spolnosti in posredujemo drugim ta skrivnostni načrt, ki je od vekov skrit v Bogu. Si upamo? Se nam zdi težko? Je to lahko za nas izziv?

Nekaj misli zakoncev

>>>>> Od vedno mi je bila spolnost sveta. In vedno je bil moj odnos popolna predaja ... Pa vendar ni bil popoln. Zdaj vem, da je največ, kar lahko storim, da se popolnoma darujem (zakonska postelja je daritveni oltar) in v objemu Sv. Duha in moža-žene doživim predokus nebes.

>>>>> Po srečanjih naše zakonske skupine, na katerih smo predelali Teologijo telesa, na spolnost gledava z drugačnimi očmi. Bolj se zavedava, kaj pomeni odkritosrčna daritev sebe samega. Najini spolnosti zato želiva postaviti nove temelje, kar pa ni lahko. To si morava še izprosit pri Bogu.

>>>>> Začetni dvomi, ali se bomo kot zakonska skupina lahko pogovarjali o papeževih razmišljanjih o pomenu človeškega telesa, so izginjali pri vsakokratnem mesečnem srečanju. Teologija telesa za naju ni bila samo razmišljanje o spolnosti in zakonski ljubezni, ampak sva ob pogovoru spoznavala tudi pomen najinega obstoja in celotnega smisla življenja. Pri vsaki nedeljski maši slišim: »To je Kristusovo TELO, ki se daje za Vas«. Bistvo poročnega obreda je, da zakonca postaneta eno TELO. Torej če je tudi pomen evharistije vsakokratna podaritev Jezusovega telesa in njegove ljubezni, lahko razumem poklicanost, da se ljubimo med seboj in da nas je ustvaril kot moške in ženske, vse prej kot nekaj postranskega in nepomembnega. Nova spoznanja o obravnavani temi so v nama prebudila tudi nova zavedanja, da je človeško telo najsvetejša stvar na svetu in zato tudi najbolj nasilno napadano. Trudila se bova to spoznanje posredovati naprej.

>>>>> Več kot 15 let že aktivno sodelujeva v zakonski skupini, pa se naju, do sedaj, še nobena tema ni tako globoko »dotaknila«, kot letošnja, ko smo se spoznavali s papeževo Teologijo telesa. Težko bi v kratkem odstavku strnila vse najine vtise in spoznanja ob odkrivanju tega, za mnoge kristjane še neodkritega zaklada. Prav gotovo pa je to novica, ki bi morala pospremiti vse novoporočence na začetku njihove skupne življenjske poti. Sicer pa »obvezno« branje za vsakega, ki išče smisel življenja – ljubiti in biti ljubljen ...

>>>>> Ob koncu spoznavanja Teologije telesa, o kateri smo razmišljali in si izmenjevali osebne izkušnje na naših srečanjih, sva Njemu neizmerno hvaležna za milost, da smo lahko »prebirali to knjigo«, saj čutiva, da doživljava »renesanso najinega zakona«. Zase pa lahko še rečem, da se sedaj v postelji še z večjim veseljem, spoštovanjem in zavedanjem, da je Gospod z nama tudi pri spolni združitvi, stisnem k svoji ženi.

Z 31. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS smo člani nadaljevali s pripravami na Farni dan. Farno praznovanje, ki bo 16. junija 2013, se bo začelo s slovesno sveto mašo ob 15. uri.

O srečanju Križ kraž mladih je poročal Luka Škrlj. Povedal je, da je srečanje v celem dnevu obiskalo okrog 450 ljudi in mladi, ki srečanje pripravljajo, so tako z obiskom kot s potekom dneva zadovoljni. Duhovnikoma se je zahvalil za lepo sveto mašo, zahvala gre tudi ženam, ki so pekle palačinke. Posebnost letošnjega srečanja Križ kraž mladih je v tem, da je postal festival, ki se širi izven Logatca in se bo zaključil v Veržeju.

V študijskem delu smo obravnavali deveto temo iz Gradiva za župnijske pastoralne svete *Leto vere* z naslovom *Veliki itinerariji pastoralne prenove.* Slovenski pastoralni načrt podaja pomembne in obvezne itinerarije pastoralne prenove, ki povzemajo bistvene poudarke načrta in hkrati pripravljajo konkretne spremembe.

Biblična prenova vključuje pridiganje na osnovi predstavitve in razlage Božje besede, osebno branje Svetega pisma in uporabo Svetega pisma pri katehezi ter lectio divina (metoda branja in premišljevanja Božje besede ter duhovno vstopanje v svetopisemske vsebine). Del biblične prenove bo tudi ustanavljanje bibličnih skupin.

Prenova otroške in mladinske kateheze ter priprave na prejem zakramentov bo potekala po katehumenskem modelu: otrok prejme zakrament, ko sta on in njegova družina dovolj zrela zanj in ne, ko dopolni določeno starost. Priprava na zakrament je daljša, bolj temeljita in se izvaja v manjših skupinah. Temu načelu bo sledila tudi prenova osnovnošolskega verouka.

Prestop na katehezo odraslih je eden osnovnih itinerarijev povsod, kjer se stopa na pot nove evangelizacije. Kateheza odraslih se bo uresničevala vzporedno s katehezo otrok, v obstoječih skupinah (zakonske, biblične, karitativne, ...), z ustanovitvijo novega modela šole verskega poglabljanja in molitve za odrasle ter v okviru daljnih in bližnjih priprav na prejem zakramenta zakona.

Laiške teologinje in teologi, katehetinje in kateheti: iz izkušenj in potreb je razvidno, da mora biti laiških katehetinj in katehetov več, kot jih je danes. Razen tistih, ki so si pridobili teološko, katehetsko in pastoralno izobrazbo, je za to delo potrebno pridobiti tudi druge prostovoljke in prostovoljce in pri tem upoštevati, da je poučevanje otrok in mladine zahtevno delo.

Laiki – voditelji bogoslužja: v priho-

dnje bodo za vodenje določenih bogoslužnih opravil (vodenje nedeljskega besednega bogoslužja, molitvene ure pred Najsvetejšim, obhajanje bolnikov na domu, molitev križevega pota) postavljeni laiki.

Vzgoja voditeljev manjših skupin in mreženje le teh: v procesu nove evangelizacije je bistveno dogajanje osredotočeno na majhne skupine, katerih ustanavljanja in vodenja ne morejo prevzeti le duhovniki.

Vzgoja bodočih duhovnikov: čeprav nova evangelizacija nekaterih tradicionalnih vlog duhovnika več ne predvideva ali jim zmanjšuje pomen, je duhovnik enako potreben in ključen kot nekoč. Njegova prva naloga je, da se posvečuje v tem, kar je: živo znamenje Kristusa.

Dialog z neverujočimi, drugače mislečimi in drugače verujočimi kliče k odprtosti za vse ljudi dobre volje, ki iščejo resnico in pravico, ter za vse, ki so na poti spoznanja Boga. Drugače misleči ne sme biti razumljen kot nasprotnik, saj kristjan v današnji družbi prav ob njem poglablja svojo identiteto.

Nova področja dobrodelnosti: dobrodelnost sodi k bistvu pastoralnega delovanja. Dosedanje oblike dobrodelnosti bodo ohranjene, hkrati pa se bodo razširjala nova področja, kot je na primer osebni stik (z ostarelimi, osamljenimi, zasvojenimi, ovdovelimi ...). Možne oblike pomoči so pogovor, svetovanje, skupine za samopomoč ...

Družbeni nauk Cerkve sodi tako v steber oznanjevanja kot v steber dobrodelnosti, zato je pomembno prizadevanje za njegovo boljše poznavanje.

Na seji smo preleteli dogajanje v župniji v mesecu juniju. V noči s 1. na 2. junij 2013 bo ob letu vere po vseh župnijah ljubljanske nadškofije noč adoracije. Pred Najsvetejšim bomo do 24. ure bedeli tudi v naši župniji. Začetek češčenja bo v soboto, 1. junija, po večerni sveti maši. Sklep škofijskega češčenja pred Najsvetejšim bo 2. junija ob 17.00 uri v ljubljanski stolnici. 9. junija ob 10. uri bo slavje prvega svetega obhajila, 15. junija ob 10. uri bo podelitev zakramenta svete birme, 16. junija bo praznovanje Farnega dne, 23. junija pa krstna nedelja.

Petra Rok

KOLEDAR

JUNIJ

2013

Kdor koli hrepeni po večni domovini nedvomno živi preprosto in pravično: v delih je preprost, v veri pravičen; preprost je v zemeljskih opravilih, pravičen v duhovnih dobrinah, ki jih čuti v srcu.

(Sv. Gregor Veliki)

1. junij – od 17.–19. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega, po sveti maši adoracija do 24. ure;

2. junij – 9. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 20. uri srečanje 1. zakonske skupine;

3. junij – po sv. maši srečanje skupine KARITAS;

6. junij – sv. maša izjemoma zaradi koncerta **ob 18. uri** in začetek birmanske devetdnevnice;

7. junij – Srce Jezusovo, prvi petek v mesecu, obisk bolnikov, ob 17. uri spovedovanje prvoobhajancev in staršev, po sv. maši molitvena skupina;

8. junij – Srce Marijino, od 17.–19 ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

9. junij – 10. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 10. uri slovesnost prvega sv. obhajila, ob 14. uri večernice;

10. junij – ob 20. uri srečanje ŽPS;

14. junij – po sv. maši molitvena skupina;

15. junij – ob 10. uri slovesnost sv. birme, od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

16. junij – 11. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. uri, **ob 15. uri začetek FARNEGA DNE,** geslo farnega dne je »PRIDI IN POGLEJ!«;

17. junij – ob 20. uri priprava na sv. krst;

21. junij – po sv. maši molitvena skupina;

22. junij – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

23. junij – 12. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 10. uri bo krščevanje, ob 14. uri večernice;

24. junij – rojstvo Janeza Krstnika – KRES;

25. junij – Dan državnosti;

28. junij – po sv. maši molitvena skupina;

29. junij – praznik apostola Petra in Pavla, sv. maša ob 10. in 19. uri, od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

30. junij – 13. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice.

Izdaja župnija Dolnji Logatec, odgovarja Janez Kompare, župnik